

दन्तं किं फलवद्वा जनिहल्लोके परत्र च ॥ भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्मे विस्तरतो वद ॥ ३॥ श्रीषडुवाच इममर्थं पुरा एहो नारदे देवदर्शनः ॥ यदुक्तवानसौ बाक्यं
 तन्मे निगदतः शृणु ॥ ४॥ नारद उवाच अन्तमेव प्रशंसंति देवाः क्रषिगणास्तथा ॥ लोकं तं त्रिहिंसंज्ञां सर्वमस्ते प्रतिष्ठितं ॥ ५॥ अन्ते न सहशदानेन भूतेन
 भविष्यति ॥ तस्मादन्तं विशेषेण दातुमिच्छंति मानवाः ॥ ६॥ अन्तमूर्जस्करं लोके प्राणाश्चान्ते प्रतिष्ठिताः ॥ अन्ते न धार्यते सर्वं विध्वंजगदिदं प्रभो ॥ ७॥ अ-
 न्ता दृहस्था लोके स्मिन् भिक्षवस्तापसास्तथा ॥ अन्ताद्भवंति वै प्राणाः प्रत्यक्षं नान्तरसंशयः ॥ ८॥ कुटुंबिने सीदते च ब्राह्मणा यमहात्मने ॥ दातव्यं भिक्षवे वा
 न्तमात्मनो भूतिमिच्छता ॥ ९॥ ब्राह्मणाया भिरूपाय यो दद्यादन्तमर्थिने ॥ विदधाति निधिं श्रेष्ठं पारलो किकमात्मनः ॥ १०॥ श्रान्तमध्वनिवर्तेतैव दृढमह-
 मुपस्थितं ॥ अर्चयेद्भूतिमन्विच्छन्नगृहस्थो गृहमागतं ॥ क्रोधमुत्सृजति तं हि त्वास्त्री लोको वातमत्सरः ॥ ११॥ अन्तदः प्राप्नुते राजन् यदि विचेह च यत्स्त्वं ॥ १२॥
 नावमन्येदभिगतं न प्रणुद्यात् कदाचन ॥ अपि च पाके च निवानदानं विप्रणश्यति ॥ १३॥ यो दद्यादपरिक्लिष्टमन्तमध्वनिवर्तेत ॥ आनीया दृष्टपृथो यस्य
 महद्वर्ममाप्नुयात् ॥ पितृन्देवानृषीन् विप्रान्तिथींश्च जनाधिप ॥ योनरः प्रीणयत्यन्तेस्तस्य पुण्यफलं महत् ॥ १४॥ कृत्वा तिपातकं कर्म यो दद्यादन्तमर्थिने
 ब्राह्मणाय विशेषेण न स पापेन मुह्यते ॥ ब्राह्मणेष्वाश्वक्षयदानमन्तं शूद्रे महाफलं ॥ १५॥ अन्तदानं हि शूद्रे च ब्राह्मणे च विशिष्यते ॥ १६॥ नष्टच्छेदो न चरणं स्वाध्यागं
 देशं मेव च ॥ भिक्षितो ब्राह्मणो नेह दद्यादन्तं प्रयच्छति ॥ १७॥ अन्तदस्यान्तवृक्षाश्च सर्वकामफलप्रदाः ॥ भवंति चेह चा मुत्र नृपते नान्तरसंशयः ॥ आशंसंते हि
 पितरः स्मृष्टिं मि वकर्षकाः ॥ अस्माकमपि पुत्रावोपोत्रो वान्नं त्रदास्यति ॥ २०॥ ब्राह्मणो हि महद्भूतं स्वयंदेहीतियाचति ॥ अकामो वासकामो वा दत्त्वा पुण्य-
 मवानुयात् ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानामतिथिः प्रसूताग्रभृक् ॥ विप्राय दधिगच्छंति भिक्षमाणा गृहंसदा ॥ सक्तुताश्च निवर्तेत तदतीव प्रवर्धते ॥ महाभ्रागे कु-
 ले प्रेत्य जन्मवाप्नोति भारत ॥ २३॥ दत्त्वा त्वन्नेरो लोके तथा स्थानमनुत्तमं ॥ नित्यं मिष्टान्नदायी तु स्वर्गे वसति स स्मृतः ॥ अन्ते प्राणानराणां हि सर्वमन्ते प्रतिष्ठा-
 तं ॥ अन्तदः पञ्चमा न्युत्री धनवान् भोगवानपि ॥ २५॥ प्राणवांश्चापि भवति रूपवांश्च तथानृप ॥ अन्तदः प्राणदोलो सर्वदः प्राच्यते तु सः ॥ २६॥ अन्ते हि
 दत्त्वातिथये ब्राह्मणाय यथा विधिः ॥ प्रदाता सुखमाप्नोति देवैश्चैव तैश्चापि पूज्यते ॥ २७॥